lichaamsbeweging bewust zijn. Bovendien is er al een redelijke groep mensen die tussen de middag een rondje gaat hardlopen of wandelen, dat zouden meer mensen moeten doen. Al kan ik dat vanuit mijn werkplek in Rotterdam niet helemaal goed beoordelen. Daarnaast zijn er aardig wat mensen die al met de fiets naar het werk gaan, de voorzieningen daarvoor zijn er in De Bilt in ruime mate aanwezig in de vorm van een grote fietsenstalling en kleedkamers met douches. Een speciale fitnessruimte vind ik persoonlijk overbodig, dat geld kan het KNMI beter gebruiken voor het sponsoren van enthousiaste KNMI-ers bij een sportevenement... Hisso Homan (WA/LMD/EHRD)

Mijn tijd of onze tijd?

Maar ik sport ook in mijn eigen tijd; ieder mag zelf weten hoe hij/zij de lunchtijd besteden wil. Toegegeven, het loopt wel eens uit, maar dat geldt ook voor de mensen die gaan lunchen in de kantine, 's morgens koffiepauze nemen (15 minuten?) of voor de mensen die regelmatig naar buiten lopen om te roken, dat kost ook tijd.

Ik vind het trouwens erg fijn dat het KNMI de faciliteiten heeft om te kunnen sporten (douches, de omgeving).

Marieke Laagland (KS/ST)

Anti-sportbeleid

Sport is ongezond en verslavend. Het werkt ook lichamelijke slijtage in de hand.

Beleidsonderbouwend wetenschappelijk onderzoek suggereert dat ook passief meesporten gevaarlijk is – iets wat wij trouwens allang wisten door de randverschijnselen rondom sudden-death doelpunten. In het licht hiervan is het verbijsterend dat het KNMI nog geen actief anti-sportbeleid heeft geformuleerd.

Op basis van de Arbo-wet heeft iedere medewerker recht op een veilige werkplek. De werkgever dient de niet-sporter dus te beschermen tegen gezondheidsschade door passief meesporten, maar het beleid is te laks geweest. Een eerste stap is het hele KNMI-terrein sport-vrij te verklaren, ook in de pauzes. Als overgangsregeling kan een gedoogzone worden ingesteld bij de voormalige villa, uit het zicht van niet-sporters. Deze zone is de enige plaats waar het dragen van sporttenue is toegestaan. Als flankerend beleid kan de sporter voor zijn eigen bestwil een cursus 'stoppen met sporten' worden aangeboden. Voorgesteld wordt om met hardnekkige gevallen een discussie aan te gaan, en als dat niet helpt, hardere maatregelen te nemen. Als een sportende collega doorgaat met sporten, kunt u dit melden bij uw leidinggevende. Uw leidinggevende neemt hiervoor de benodigde acties. Mocht uw leidinggevende afwezig zijn dan kunt u terecht bij

uw naast hogere leidinggevende of sectorhoofd. Günther Können (KS/KA)

Toeval

Net het verzoek per e-mail gekregen om te reageren op de stelling over sport. En wat lees ik diezelfde dag op mijn 'Weerscheurkalender': "Klimaatverandering: Kan het ook zijn dat we met z'n allen te veel aan sport doen?"

Harry Geurts (ST/IEC)

Sport geen verantwoordelijkheid van de baas

Ik ben van mening dat sporten een goede en gezonde bezigheid is. Velen van ons zitten toch de hele dag en stappen vervolgens in de auto (daar hoor ik dus ook bij) om naar huis te gaan. Dat is natuurlijk niet erg gezond, zowel in persoonlijk - als in het belang van de werkgever. Of je sport gedurende de "normale" kantooruren is voor mij niet zo'n issue. Belangrijker is dat je sport in je eigen tijd en niet in die van de baas. Natuurlijk kan sporten leiden tot blessures en daar zit de werkgever niet op te wachten want die is toch min of meer de dupe. Echter medewerkers die helemaal niet bewegen kunnen ook een gezondheidsrisico opleveren en daarvan kan de werkgever dus ook weer de dupe van worden. Of sporters leukere collega's dat geloof ik niet, een goede college ben je omdat je bent wie je bent en niet omdat je sport.

Voor mij hoeft de werkgever geen gelegenheid te creëren om te kunnen sporten, wil ik sporten dan doe ik dat in mijn eigen tijd en op de door mij gekozen manier. Wel of niet sporten is mijn verantwoordelijkheid en niet die van de werkgever.

Joke van de Bovenkamp (KS/AS + ST/IEC)

Overbodige stelling

De 81 procent eigen tijd biedt voldoende ruimte voor sport. Vrije tijd valt uiteraard onder eigen verantwoordelijkheid, hoewel voor ambtenaren beroepssport een te melden nevenwerkzaamheid is. Werkgever en collega's hebben belang bij een onbeschadigde en fitte medewerker. Gezonde lichaamsbeweging kan daarbij helpen. De meeste KNMI-ers zijn verstandig genoeg om gevaarlijke sporten (zoals darts) te mijden. Als we bezorgd zijn over blessures, kunnen we beter denken aan klussen thuis en woon-werkverkeer? Wat het laatste betreft: laat het KNMI zorgen voor een goede gladheidsverwachting.

Het KNMI biedt lange gangen, veel trappen en (soms) verre koffie-automaten. Dat sommige collega's daar niet genoeg aan hebben en in de verplichte lunchpauze wat willen rennen, is natuurlijk prima. Terecht staat daarvoor het meetveld en de gemeente De Bilt ter beschikking.

Het venijn van de stelling zit natuurlijk in het